

Dendrocomplex Szolgáltató Kft.

A díszfametszés

A díszfametszés a faápolás, mint szakma tevékenységi körébe tartozó tevékenység. Véleményünk szerint kizárólag az elméleti anyagok elsajátítása (20%) és azok gyakorlati alkalmazása (80%) során sajátítható el megfelelően.

Miért kell metszenünk a díszfákat?

Urbanizált környezetünk miatt, a személyi, illetve anyagi kár okozásának lehetősége minden fánál fennáll, de az elhanyagolt, rossz növekedési formát felvett, sérült fák esetében a kockázat aránytalanul magassá válik.

A kevésbé optimális környezeti viszonyok (melyek a fák kipusztulását segítenék elő) ellenében, ha esztétikus, szép és biztonságos fákat szeretnénk, akkor a metszések, és egyéb a fa életminőségét és vitalitását javító intézkedések elkerülhetetlenek.

Hogyan kell metszenünk a díszfákat?

Szerencsés körülmények között már a faiskolában és az ültetést követően törekednek a díszfák fajra jellemző, de városi környezetben életképes és egészséges formájának kialakítására. Ha a metszés folyamatos, akkor valószínűleg nem kell olyan drasztikus metszéseket végeznünk, melyek előbb, vagy utóbb, de biztosan a fa vitalitásának romlásához és élettartamának jelentős csökkenéséhez vezetnek.

A lakott területek díszfái állandó törődést igényelnek. Vannak időszakok, mikor az egészséges fákhoz évekig nem kell hozzányúlni, de rossz növekedési formák, vagy sérülések esetén a mielőbbi beavatkozás szükséges

Hogyan tilos (ritka kivételtől eltekintve) a díszfákat metszeni?

A fák lefejezése Magyarországon megszokott művelet. Különböző szakemberek, illetve "szakértők" minket is így tanítottak. Néhány, a faápolásban előtünk járó országban szintén metszették (néha még most is metszik) a fákat úgy, hogy a teljes lombkoronát eltávolítják és vastag ágakat vágnak vissza. Ez szakmailag téves, gyakorlatilag a fák hosszú távú kipusztulását vonja maga után. A díszfametszések során a lombkorona 1/4-e, 1/3-a távolítható el, de csak a megfelelő metszési időszakokban.

A vágások nem érinthetik a 10 cm-es ágátmérőnél nagyobb ágakat, mert ott már a gesztet érinti a vágás és a biokémiai gyógyító folyamat nem érvényesül. Ez a fa sérülési pontjává válik, mely ellen vagy sikerül védekeznie a gombafertőzést betokozásával, vagy egyenes út vezet a pusztuláshoz. Minél nagyobb a helytelen vágási felületek aránya és minél puhább a fafajta, annál rizikósabb a védekezés. A túlzott metszések a vitalitás gyengülésével és a fa belső egyensúlyának felborulásával járnak együtt. Ilyen esetekben a külső negatív hatásokkal szemben védtelenebbé válnak: gombafertőzés, rovarkár, szárazság, hősokk stb.

Kivételes esetek:

A töréskárt szenvedett, gombafertőzött és a csúcshártyát vagy jelentős száraz részeket tartalmazó fák visszametszése nem más, mint életük néhány évvel, jó esetben néhány 10 évvel történő meghosszabbítása, azaz a fák megmentése a balesetveszély elkerülése mellett. Előfordulhat, hogy régi rossz metszések visszakorhadnak, melyek kezelése szintén a fák drasztikus kurtító metszésére. Sok esetben a fa kivágása jobb választás, kivéve, ha nem kerül a helyére pótlás, mert akkor, ha néhány évre zöld felületünk van, még az is jobb, mint egy száraz fatuskó. A visszavágott (csonkolt) fa a közelébe ültetett pótlást biztosító fa megerősödéséig is jó szolgálatot tehet. Itt figyelni kell, hogy a visszavágott fa későbbi kitermelése ne tegye tönkre a fiatal fát! (Ezt a gyakorlatban ui. sok esetben elrontják, vagy az ültetés helyével, vagy a kitermelés érzéketlen munkavégzésével.)